

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 524—76; Udvalgets Betænkning i Tilleg B. Sp. 707 ff.)

Foruden de i Udvalgets Betænkning stillede Vædringsforslag var der fremkommet følgende Underædringsforslag til Vædringsforslag under Nr. 1 i Udvalgets Betænkning:

af Scharling:

Til § 6, 1ste Punktum.

1) Principalt:

I Stedet for „deres Nettoindtægt . . . . . Kalenderaar“ sættes: „det Beløb af deres Nettoindtægt (iffr. § 4) i det sidste Regnskabsaar eller Kalenderaar, som overstiger 4 pCt. af Aktiekapitalen.“

2) Subjidiært:

I Stedet for „3 pCt. . . . . (iffr. § 4)“ sættes: „2 pCt. aarlig af Nettoindtægten (iffr. § 4) af deres Forretningsdrift.“

Formanden (Høgsgbro): Det Afslut af Vædringsforslagene, som først sættes til Forhandling, er de to Vædringsforslag under Nr. 26 og 27, hvilke to Forslag nærmest angaa Bygningsstylden. Naar disse Forslag ere forhandlede og afstemte, vil, hvis de blive forkastede, Lovforslaget tilligemed de øvrige Vædrings- og Underædringsforslag komme til Forhandling, men vedtages et af de to Vædringsforslag, bortfalder det andet tilligemed Lovforslaget og de dertil stillede Vædrings- og Underædringsforslag.

Bluhme: Betænkningen har jo kun foreligget i kort Tid, og jeg tvivler derfor om, at mange Medlemmer have haft Lejlighed til under Ferien at trænge dybt ind i Sagen. I det mindste maa jeg for mit eget Vedkommende sige, at skønt jeg i Udvalget har været beskæftiget med den i lang Tid, finder jeg det meget vanskeligt at fastholde alle dens Momenter. Det er jo en betydelig Række Vædringer, der foreligge, og det er jo en Sag af saa stor Betydning, at i hvilken Form den end vedtages, vil den saa væsentlig Indflydelse paa hele vor kommunale Tilværelse. Jeg kan derfor ikke nægte, at jeg vilde ønske, at den maatte frigøres for alle Partihensyn, saa at ethvert Medlem kunde tage Standpunkt til den efter sin egen individuelle Opfattelse af de enkelte Spørgs-

maal, aldeles uden Hensyn til, hvorledes man er bunden i Partierne, og jeg vil for mit eget Vedkommende sige, at jeg vilde finde det naturligt, om ærede Medlemmer, som jeg ellers har den Ære at være paa Parti med, maatte tage Afstand fra mig i denne Sag, da jeg delvis staar ene med min Opfattelse. Der er dog et andet Medlem i Udvalget, der tilnærmelsesvis slutter sig til mig. Jeg for mit Vedkommende kan aldeles ikke gaa ind paa Lovforslaget, som det foreligger fra Regeringens Side, for det første af den Grund, at jeg anser det for temmelig uforslaaeligt. Jeg anser det for at være, om ikke umuligt, saa i alt Fald særdeles vanskeligt for nogen Kommunalbestyrelse at sætte sig ind i en Lov af dette Indhold og føre den ud i Livet. Af samme Grund har jeg ikke kunnet slutte mig til Flertallets Forslag, idet jeg dog fuldt ud skal anerkende det særdeles dygtige og grundige Arbejde, der fra Flertallets og — jeg tør vel sige — nærmest fra den ærede Ordførers Side er nedlagt i Betænkningen, ligesom jeg ogsaa skal anerkende, at Forslaget, som det foreligger fra Flertallets Side, er væsentlig simplificeret og noget mere forslaaeligt. Men det er dog endnu saa vanskeligt at forstaa i Sammenligning med vor nuværende Kommunallov, at det vil være en uendelig Byrde for Kommunalbestyrelserne at skulle bringe det til Udførelse. Er dette nu Tilfældet, saa bliver Spørgsmaalet: hvorfor skulle vi da have denne Lov? Vor nuværende Kommunallov er saa simpel og enkel, at det vil være vanskeligt i andre Lande at finde et saa overflueligt og overkommeligt Arbejde. En Grund, som er bleven fremhævet for at gaa til en Forandring, er jo den, at det mægtige Parti, som i disse Dage har ført det store Ord, Agrarpartiet, har forlangt det, og det er vel en af Grundene til, at Forslaget er fremkommet. Men jeg beklager rigtignok meget, at Agrarpartiet aldeles ikke har givet nogen Beskedning med Hensyn til dets Onsker i saa Henseende. Thi hare i sin store Umindelighed at sige: vi forlange kun mellemkommunal Beskatning, vil ikke sige meget, og jeg kan ikke nægte, at Forslaget, som det her foreligger fra Regeringen, er i sine Hovedtræk kendt fra tidligere Tider, saa det var ikke vanskeligt for Agrarforeningen at paapege, hvad den satte særlig Pris paa der. Men efter Udtalelser, der ere faldne fra forskellige Sider, har jeg faaet det Indtryk, at de Herrer have ikke kendt tynderligt til Forslaget, thi saa havde de efter min Overbevisning undladt at bede om at faa det. Og navnlig fra et Agrar-